www.unwla.org

ОРГАН СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

РІК І Ч. 12 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ГРУДЕНЬ, 1944 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., DECEMBER, VOL. I №. 12

З ЖІНОЧОЇ ВИСТАВИ В НЮ ЙОРКУ

П-ні Анна Бодак пише писанки на виставі в Ню Йорку

AMERICAN RED CROSS

ОСТОРОГА!

В останніх часах почали між цивільним населенням Америки ширитися ріжні неправдиві вістки про діяльність Американського Червоного Хреста, головно звязану з т. зв. "акцією дару крови". Це вістки, які походять з ворожих джерел і мають на меті кожний рід підривної роботи, який шкодивби Америці та її воєнним зусиллям — голосять, що від ранених жовнірів, для яких ратування вживають кровної плязми, Американський Червоний Хрест побирає за це великі грошеві оплати. Отже, що на крові, яку цивільне населення дарує безкористно цій установі — вона робить добрий бизнес.

Президент Розевелт, в дні 16. листопада ц. р. подав до преси окрему заяву, у якій пятнує ці поголоски, як крайно брехливі, розсівані ворогами Америки. Взиває, щоб прізвища людей, які поширюють такі вістки в тій ціли, щоб відвести людей від наміру ратувати своєю кровю життя наших героїв — подавати до відома влади.

Така сама заява вийшла від президента Американського Червоного Хреста, В. О'Конора.

Не Стало Духового Батька Галицької України

Митрополит Кир Андрей Шептицький, Батько і Патріярх народу, з якого ми вийшли — не живе. Дня 4 листопада, у Львові, в 79-ому році перервалася нитка Великого Життя, одного з найбільших в історії України. Життя, що на довгі віки остане провідним дороговказом для страдального народу, якому на вірній службі вислужило більш, як половину століття. Про великість діл та життя Митрополита — сучасним не треба говорити. Вони надто слідні на церковнім та національнім життю галицької України нашого століття. Надто виразні на душі та світогляді кожного Українця, для якого Митрополит був Батьком і Провідником без огляду на стан походження, чи партійні ріжниці.

І українська жінка, якій на ці часи духового володарства Митрополита над Західною Україною припало ставити перші кроки освітнього поступу, організаційної праці та громадянського зрівнання — і вона теж в особі Митрополита находила найбільш вирозумілого та поступового Опікуна. Перша жіноча гімназія у Галичині, гімназія СС. Василіянок у Львові це ідея, твір та духова дитина Кир Андрея. Серед найтящих обставин, найважніших обовязків находив Він час, щоб кілька разів у рік відвідати школу загріваючи жіночу молодь до освіти та праці для Церкви і народу. Кожного року, на кінцевих іспитах, т. зв. матурі, Митрополит пересиджував по кілька годин денно, тиждень, а то й довше, прислухуючись іспитам, заохочуючи дівчат до університетських студій, научної праці — малював образи цих відповідальних обовязків, перед якими жінки поневоленого народу не може замикатися в самому лиш крузі домашних та родинних справ.

Кожна жіноча зорганізована акція української селянки, робітниці чи інтелігентки — находила попертя та благословення Митрополита. Від проводу Союзу Українок у Львові, Він часто домагався звітів та опіній про стан українського жіноцтва, а такі події, як величавий Зїзд СУ у літі 1933 року — відбувалися за окремим благословенням та ободренням Кир Андрея.

Коли у 1938 році польська влада розвязала у Галичині та на Волині Союз Українок провід організації заложив жіночу політичну партію "Дружину Княгині Ольги", щоб ратувати українське жіноцтво перед цілковитим організаційним занепадом, який загрожував. Хоч серед нашого громадянства у Галичині було багато голосів проти цього вчинку жіночого проводу, то всеж Митрополит Андрей зрозумів негайно, що хоч може надто сміла, як на тодішні обставини організаційна форма політичної жіночої партії, то всеж — у висліді вона могла принести тільки хосен українському народови, зберігаючи його жіноцтво у активности та почутті гідности.

На вияв відданости та пошани Голові Церкви та Народу зі сторони управи "Дружини Княгині Ольги" — Митрополит Шептицький відповів таким знаменним письмом:

кій нашій політичній організації українського жіноцтва, бажаю

"Витаю цілим серцем нову жіночу організацію. Тій одинонайбільшого успіху у праці для Церкви і народу. Щоб Бог поміг Вам єднати розєднаних, а кріпити зневірених.

Най Бог у тій праці Вам благословить".

† АНДРЕЙ, Митрополит.

* ** *

Терновим вінком жалоби оплетені серця наших братів та сестер на прадідній землі. З ними спочуваємо, з ними мучимося у безмежному болю по Великій, Невіджалуваній Втраті.

ЖІНКА ПРЕЗИДЕНТОМ СТАЛЕВОЇ ЮНІЇ

Останною конференцією урядників сталевої юнії, що відбулася в Пітсбургу в другій половині листопада у перше як президент проводила жінка — п-ні Б. Сімунчіц. Місцева юнія, що складається з девяти соток робітників, вибрала її у себе головою, і цею дорогою п-ні Сімунчіц найшлася на конференції, де стрінула її така велика почесть.

Пані Сімунчіц — чеського чи словацького походження, ледви два роки цему стала членкою юнії, коли для допомоги воєнним зусиллям Америки пішла працювати у воєнну індустрію. Газетним репортерам вона щиро заявила, що не бачить причини, чому вона малаб менче надаватися до своєї нової ролі, як хтонебудь з мущин.

ФРАНЦУСЬКІ ЖІНКИ ХОЧУТЬ КУРИТИ

Діставши виборчі права — французькі жінки домагаються, щоб уряд Де Ґоля признав їм теж права курців. Бо за часів німецької окупації та володіння уряду Петена, жінки змушені були обходитися без курення. Пайкований тютюн мож було продавати лиш мущинам.

А жінка, якщо чудом найшлася у посіданні папіроски — могла хиба викурити її так, як у часах наших бабунь, коли-то папірска в устах жінки вважалася чимось непристойним і неморальним: на самоті і у секретному місці, щоб ніхто не бачив і не підозрівав.

Хоч Франція освободжена і богато заказів з часів окупації знесено — заборона продавати жінкам тютюн дальше вдержується. Проти цього французькі жінки енергійно протестують і видається, що свого права швидко дібються. Хоч може лиш на папері, бо недостача тютюну для цивільного населення в Европі велика.

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY
JOIN THE PAY-ROLL ★ SAVINGS PLAN ★

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 81st St., New York City.

Всі статті й дописи посилати до редакторки.

Send all articles and news items to the editor.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 N. 7-ма вул., Филаделфія 23, Па.

Subscription in the United States $1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada $2.00 per year. Single copy 15 cents.

Передплата в Злучених Державах $1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді $2.00 річно. Поодиноке число 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications. subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Offide, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Традиція, яку Мусимо Зберегти

Щоб не знати як любили ми місто та ці вигоди, що їх воно нам дає — то всеж принайменше раз у році ми напевно замінялиб його без жалю за село. Це в навечеря Різдва — на наш Святий Вечір. Поля покриті снігом, задуманий смерековий ліс, освітлена деревляна церковця. На небі перша зоря — у хаті дідух, кутя і родинний, святочний настрій, якого літами не забудеш.

Бо Святий Вечір на українській землі — це перш за все родинне свято. Хоч без зовнішнього багацтва та блеску — то свято це дуже тісно лучило рідню усіми обрядами та звичаями. Традиційна вечеря при якій мусіли засісти усі члени родини, желання, з якими батько-голова родини звертається до кожного за столом, коляда, спільні відвідини церкви о півночі — це обряди, витворені у крузі родини та зберігані на це, щоб затіснювати родинні звязки.

Так було в Старому Краю. А як тут у нас? Чи зберігання святовечірнього звичаю може мати і тут такі наслідки, як там? Чи Свята Вечера і тут може бути нагодою, яка членам родини достарчить правдивого різдвяного настрою, родинного тепла такого, що діти не забудуть його ніколи?

Без сумніву, що так, а доказів на це маємо вже чимало, і то з уст нашої молоді, яка родилася і виростала в Америці. Треба було аж війни, треба було аж цього щоб наші хлопці пішли у далекі землі та мусіли домів листи посилати, щоб вони розкрили тайну та виявили, що це було таке, що лучило їх з хатою, та своєю родиною та цілою українською збірнотою — а за чим вони так тужать тепер? Спитайте наших матерей: як у котрої в хаті святковано Різдвяну Вечерю після українського звичаю — син її з тугою повертається у листах до цеї події та не може з нетерпеливістю діждатися, коли врешті засяде за стіл до борщу, голубців, куті та цього родинного тепла, яке гріє кругом святовечірнього стола.

А скільки молоді — у цьому недавно один наш молодий священик — публично пишуть про це, як у великій мірі цій старокраєвій традиції Святого Вечера, зберіганій дома родичами, вони завдячують своє почування для українського народу та його долі. Що на американську дитину, українська Свята Вечеря, повна торжественного, релігійного настрою, поезії, тепла родинного робить таке потрясаюче враження, що дитина з тугою цілий рік вижидає на це велике свято. І виходить, що враження та зацікавлення дитини, звязані з цим прадідним образом України стають причиною, що у неї пізніше являється охота та зацікавлення довідатися теж чогось більше про прадідну землю та держатися свойого середовища.

Воно навіть зрозуміле і природне. Кожна дитина, без огляду на це де вона родилася та вирастала — з природи є обдарена великою уявою. Серед таких обставин, як тут — головно по містах — дитиняча уява при нагоді Різдва не має багато на чому працювати. Дарунки? Вонаж має їх через рік при ріжних нагодах. Різдвяний обід? Він не багато ріжниться від багатьох інших свят у році. Ялинка? Бачить її у кожному склепі, на кожній реклямі вже на місяць до Різдва, і поки вона прийде у хату ця різдвяна прикраса зовсім вже для дитини збуденніє.

А тут знечевя мати підготовляє український Святий Вечір. Вже від ранку здержуються старші з їдою, бо це піст у память Божого Дитяти, що серед недостатку, голоду і холоду з небес на світ приходить. Накривають стіл, і ось являється на цьому жмінка сіна — а мати розказує про те, як малий Ісусик родився на сіні. Чи не бідне Дитятко?! Не у теплє ліжечко, не у теплу постіль клала Мати, бо їх не мала для свого Сина. На тверде, холодне сіно положила Ісуса! — З яким спочуттям слухає дитина цих вияснень! Сльози напевно закрутяться у її оченятах і вже кожної Святої Вечері зі зворушенням буде глядіти на сіно на столі, та уявою доповняти відомости, які придбала від мами.

Приносить мама на стіл святочні страви — і це теж щось нового невиданого через рік. Тато з хлібом у руках складає усім бажання — зворушений торжественний, що обставина, яка теж не скриється перед дитинячим бистрим оком. Сідають за стіл, а розмова така інша, як це до чого дитина звикла прислухуватись кожної днини. Спомини з далекої української землі — теплі, сердечні зворушливі. А на кінець коляда — мельодійна, звучна, маєстатична. Ні! Таких переживань не мала нікуди поза рідною хатою! І память про це вона задержить на довгі, довгі літа, враз з почуваннями для незнаної, далекої а так близької серцю України.

А при цьому вдячність для матері та любов для цього родинного круга, у якому дитина мала нагоду переживати ці незабутні враження. У обставинах, у яких живемо тут, жінці-матері так тяжко придержати дітей біля себе, хати та родинного вогнища. Так вчасно починають рватися до самостійного життя — кругом них стільки розривок, нагод, втіх, при яких блідне це все, що мати може достарчити дитині своїми руками та в границях родинних звязків. Коли ми, українські жінки, маємо таку нагоду як Свята Вечера, такий спосіб, що він рідну хату робить дітям дорощою на цей вечір за кожне інше місце на світі — не жалуймо труду. Святкуймо у хаті український Святий Вечір, а діти заплатять нам колись за це привязанням та любовю до нас і цего, що нам дороге.

Клявдія Олесницька.

СПРАВА, ЩО ВСІХ НАС ОБХОДИТЬ

Дня 11. листопада відбулись у Филаделфії збори Українського Допомогового Комітету, скликані на це, щоб прийти до порозуміння з ріжними групами і спинити творення більше подібних комітетів, що є лиш дробленням сил і доказом нашої духової слабости.

У зборах взяли участь крім членів комітету, представники Запомогових Організацій, Союзу Українок, Православної Автокефальної Церкви, члени Українського Конґресового Комітету.

З обширного звіту голови Комітету, д-ра Галана, з дотеперішної праці виявилось, що всякі перешкоди вже поборені, при цьому виходили вони більше від своїх чим від чужих. Тепер все вже на добрій дорозі. Йде тільки про те, щоб наш загал не отягався з виповненням свого обовязку піддержати морально і матеріяльно почате діло.

Над справою порозуміння і єдности у цій чисто гуманітарній праці велася довша кискусія, в якій виявилось, що з Українським Допомоговим Комітетом кооперують давнійше створений комітет адв. Панчука в Дітройті, Допомогові Організації, Союз Українок, Католицька Дієцезія, Автокефальна Православна Церква, і Православна катедра у Филаделфії.

Виходить, що Укр. Доп. Комітет має за собою поважну силу і всякі дані до ведення найширшої допомогової акції.

Рішено покликати до праці весь жіночий і чоловічий актив, щоб повести працю, яку другі народи вже давно ведуть.

Сподіваємось, що український загал щедро відгукнеться на зазиви Українського Американського Допомогового Комітету, уважаючи цю інституцію всенародною, створеною не одною групою, але Українцями і для Українців, щоб ратувати тих, які ратунку потребують.

Олена Штогрин

КОНЦЕРТ ПРИДАТКЕВИЧА

Концерт артиста скрипака Романа Придаткевича, який я чула в Болтімор, Мд., 26 ц. м., при нагоді моїх організаційних відвідин 59 відділу СУА, був для мене не тільки душевною посолодою знаменито виконаних творів музики, але й приємною несподіванкою. Бо це перший раз я чула його навчання "слухати" музики й пояснення змісту пісень та причини виведення твору в такій чи іншій формі.

Публика що заповнила салю слухала пояснень з великою увагою й видно було що підчас гри слідкувала за кожнім тоном, який, як казав артист "говорить до вас словами".

В доборі програми Роман Придаткевич мав ясну думку передати слухачам його ідею навчання, подаючи зразу твори лекші, відомі нам пісні українські, переходячи то тяжчих і поважних як у темі так і в технічному виконані.

Програма була: "Пісня до Богоматері" як її співали в Камінці Струміловій, в Галичині, "Плач Невістки", аранж. Олександром Кошицем, "Танок" Т. Якіменка, "Пісня про Америку" В. Барвінського на лемків-

(Продовження на Стороні 7-ій)

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ВІСТИ З ЦЕНТРАЛІ СУА

Річні збори Головної Управи СУА відбудуться в неділю 31 грудня, в домівці Централі СУА в такім порядку:

Молитва.

Протокол останнього засідання Головної Управи.

Звіти: Голови, чотирох заступниць голови, секретарки фінансової, касієрки, контрольної комісії, редакторки й предсідательок секцій: звязків, мистецтва, преси і статутової.

Дискусія по кожнім звіті.

Нові плани на 1945 рік.

Внески й запити. — Замкнення зборів.

Початок точно в годині 10 рано.

Звичайно в грудні й січні відділи СУА відбувають свої річні збори. Просимо УСІ відділи подати Централі **негайно по зборах** імена й адреси урядничок, без огляду на те чи уряд змінився чи ні. Особливо скоро треба подати зміну адрес тих відділів де уряднички змінилися. Це має зробити ще **старий уряд** не відтягаючи, щоб "Наше Життя" й листи не блукали тижнями. Кооперація урядничок відділів з Централею конечна, якщо хочемо щоб праця ішла гладко і безперивно.

В справі Нашого Життя

,Від січня 1945 будуть деякі поліпшення в нашій газеті. В першу чергу подаємо радісну вістку, що професор Чубатий буде писати реферати на історичні теми. Ці реферати треба **обовязково** читати на зборах кожного відділу. Вони будуть короткі й популярно написані, але щоб їх вповні використати, треба читати за порядком кожного місяця.

Новий наголовок "Нашого Життя" появиться теж з Новим Роком. Віримо що вам подобаєть.

Нова частина про Союз Українок Канади почався і ще раз пригадуємо про фотографії "Матерей Золотої Зірки."

Пригадуємо відновлення передплат і пресовий фонд.

Ювілейний **Дар СУА,** який вже деякі відділи започаткували буде проголошений кожного місяця в "Нашім Житті".

Нові урядничи повинні з усіми тими справами негайно обзнакомитися й не забувати подавати до відома членкам. Вісти з Централі треба уважно читати кожного місяця на зборах і придержуватися вказівок.

Молитва: На бажання деяких відділів подаємо в цім числі молитву, якою кожний відділ має отвирати свої збори.

МОЛИТВА

Боже Царю неба і землі, в Твоїх руках управа всіх держав і доля всіх народів.

Молимо Тебе глянь ласкавим оком на наш народ і нашу батьківщину Україну. Не опускай Господи українського народу, хорони його, опікуйся й заступи від всього зла і недолі. Вразуми безконечна Мудросте всіх тих що виступають проти святої віри й Церкви, що свідомо чи несвідомо відрікаються мови своїх предків.

Дай нам Господи сили й витривалости у праці, щоб ми всі трудилися в згоді й любові для Твоєї слави й нашого народу. Благослови Боже Україну і дай сили її дітям що борються за свободу, а тим що впали в боротьбі дай Господи вічний спокій.

Упокой Господи душі померших членок Союзу Українок Америки, а живучим дай Своєї ласки й благослови їхні діла і родину.

Президентови й Урядови Злучених Держав Америки дай Господи сили, благослови борців за Америку і дай світлу побіду, а погибшим в обороні нашої держави дай вічний спокій. Заносимо о Боже до Тебе ті щирі наші молитви, Амінь.

Всім урядничкам відділів СУА які за 1944 рік так гарно працювали у своїх відділах і співпрацювали з Ценрталею, які своєю доброю волею і трудом помогли цей рік так успішно перевести, складаємо сердечну подяку, хай Бог сторицею надгородить. Усім новим урядничкам на 1945 вже заздалегідь гратулюємо і просимо вашої повної кооперації.

А всім членкам відділів кажемо велике Спасибіг, що так дбали за свою організацію, що помагали своїм урядничкам а тим самим і Централі СУА. Цей 1944 рік був радісним для нас усіх Союзянок, і Бог благословити буде наші діла якщо й на дальше будемо в любові й згоді так працювати.

Відновлення передплат "Нашого Життя" є дуже важне для будучності газети. Коли вам "Наше Життя" сподобалося й ви на дальше бажалиб щоб воно було сталим гостем у вашій хаті, не відтягайте з висилкою своєї передплати.

Старайтеся теж приєднати бодай одну нову передплатницю. Жертвуйте на пресовий фонд.

Пригадуємо відділам що **святочні оголошення-побажання,** мусять бути в Централі найдальше до 20 грудня.

Централя СУА.

Кому Завдячуємо?

Розсліджуючи працю давніших наших дієчок, насуваєтьсяся мимохіть питання: чи треба було організації Союзу Українок для нашого жіноцтва тут і в Старому Краю? Та відповідь може мути лиш одна: так, і то дуже. Пригляньмося ближче цій праці, наслідкам і цінностям, які Союз Українок вніс у свій нарід — то вони і вичислити себе не дадуть, так їх богато.

Самоосвітна праця, жертви, ратункові акції жіночого роду, інформативна служба — ведені були вміло та з великим успіхом.

Пригадаймо собі колишню жінку селянку, в краю, чи тут, яка приїхала в Америку. Від рана до вечора гарувала тяжко, не маючи ніяких потреб, ніяких заінтересувань. В неділю вийшла до церкви та знову чимскорше вертала домів, бо як казала "жінка тільки до кочерги та кужелі" Спитай її бувало про народність, то воца назве "руска", і на тому кінчилося ціле її знання.

Так жило наше жіноцтво десятками довгих літ. А коли по богатьох трудах та заходах провідних жінок почали щиритися відділи Союзу Українок організуючи наше жіноцтво тут і у краю, пересічна жінка і так не довіряла сама собі, не вірила, що з нього праці щонебудь вийде. Але вступивши в ряди Союзу Українок богато виказала здібностей. Почали відкриватися нові таланти, поналося нове життя, розуміння хто ми, та які наші завдання. І від цього часу наще українське жіноцтво зробило великий, великий крок вперед.

Нині майже кожна українська жінка знає, хоч у загальному, історію України, її писменство і мистецтва, з неї краща господиня жінка й мати, бо всего навчила її своя організація. Ми, живучи на американській землі, зокрема богато завдячуємо С.У.А. Якби не С.У.А, богато нашої молоді булиб не знали "хто вони та чиї діти". А довідалися це від мами, яка належала до С. У. і там вчилася, як дітей освідомлювати та виховувати. І сьогодні наша американська молодь, скитаючися в чужих сторонах, коли стріне когось з українського роду — кидається собі в обійми, та радіє, як на вид члена найближчої родини. Чому? Мати повчила і казала: "Сину, ідеш в світ — не забувай, що ти Українець"! І нині, на диво, богато дітей, які здавалося не богато звертали уваги на своє походження, кажуть гордо: "Я Українець" — і раді, що їх мати повчила хто вони є, та який їх рід.

Рік 1945 — від якого ділить нас ледви кілька тижнів — це великий рік для Союзу Українок Америки. **Це ювилейний рік.** Минає 20 літ, як засновано в Америці перший відділ Союзу Українок Америки. Від того часу маємо їх вже 60 у Злучених Державах, один в Аргентині.

Богато праці і посвяти коштувало зорганізувати стільки відділів, а тепер саме в тому ювилейному році ми, Союзянки, повинні подбати, щоб рік цей був памятним роком в історії Союзу Українок Америки.

Перш за все у тому році ми повинні приєднати якнайбільше число нових членок для Союзу. Треба притягнути до себе молодь, яка має після нас продовжати працю. Повинні ми теж уладжувати Ювилейні Свята та обзнакомлювати наш і чужий загал з працею С.У.А. Кожна членка через свій відділ нехай зложить 'ювилейний дар", щоб з нього повстала тривала памятка для С.У.А. І памятаймо про це, що найважнійше для нас Союзянок: а саме про нашу пресу — "Наше Життя". По богато трудах і заходах завитало воно до нас, як ясне сонічко у хату, але від нас залежить, яка його дальша доля. Дай Боже, щоб цей ювилейний рік був справді великим для нас, а "Наше Життя" — те серце Союзу Українок Америки, щоб стало двотижневиком. В наших руках, сестри Союзяики його доля — як подбаємо, так будемо мати.

Богато завдань для нас під цей великий, ювилейний рік. Працюймо в згоді, не відпихаймо других від себе, бо тільки прихильністю здобудемо собі другів, а організації членів.

Марія Сена
заступниця голови С.У.А.

ЮВИЛЕЙНИЙ ДАР С. У. А.

Відділ 59 СУА в Балтімор, Мд.:

По $5.00: о. Василь Маньовський, Анна Чорній; $2.00: АннаРакоча; по $1.00: Юлія Маньовська, Анна Левко, Ольга Гевера, Анна Боднар, Тереса Дмитрів, Розалія Івахів, Ева Боднар, Меланія Криж, Анна Денисюк, Софія Красій, Параскевія Поліщук, Павлина Муцин, Марія Крисовата, Марія Кащак, Марія Жук, М. Дмитрів, Т. Чорній, Д. Любунець, Татіяна Саплива, Марія Нелсон, п-ні Любунець, Марія Лучишин, Анна Смоляк, Юстина Шпатура, О. Жук, Магдалина Керр. Разом $38.00.

Відділ 42 СУА у Филаделфії, Па., Анна Сивуляк — $5.00.

По $1.00: Катерина Пилипів і Софія Кінаш. Разом $7.00.

УЧАСТЬ УКРАЇНОК В МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВІ

В МЕДИСОН СКВЕР ГАРДЕН В НЮ ЙОРКУ

В днях 14 — 19 листопада, відбулася в Медісон Сквер Ґарден, в Нью Йорку міжнародня Вистава Мистецтва, в якій взяло теж участь українське жіноцтво.

В обширній долішній салі тієї величезної будівлі було повно будок, а при головній "дорозі" була будка з великим написом "Юкраін", дуже ефектовно уладжена панною Меланією Миляновић. На стінах прегарні килими, на них портрети визначних наших людей, прикрашені вишиваними рушниками, як теж образи визначних наших артистів, робили в першу чергу дуже гарне враження. Будка була уладжена зручно, бо в одному кутку: хата в Рідним Краю, з Великоднім столом, писанками й бабками, в другому кутку хата американська модерна в українськім стилю.

Боками будки були склянні шафи повні богатства мистецьких деревляних і керамічних виробів, книжок, малюнків, тощо, наче музей. По середині столи з вишивками, тканинами й ріжними дрібними річами на продаж.

Що українська будка була найкраща й найбогатша в краски й вироби, свідчив факт, що коло неї було завжди найбільше гостей тоді, як в других будках ледво, ледво хто пристанув на хвилину.

Комітет українського жіноцтва був дійсно щасливий, що міг дістати найкращі зразки мистецтва з колекцій: Централі Союзу Українок Америки у Филаделфії, панства Кочанів, з Джоліет, Ілл., панства Чапельських, з Елизабет, Н. Дж., як теж прегарні українські костюми від філії СУА. з Дітройт, Міш., яких вживали при показі ноші, на програмі концерту в неділю.

В суботу пополудні була програма для всіх дітей в якій брали участь і українські діти. Виступали вони зі співами, танцями поодинокими й гуртовими. На особливу увагу заслугує наша танцюристка панна Панчак і молодий чумак (якого імени не знаю). "Цвітка дрібная" відспівала молоденька наша співачка, донечка п-ні Павлової, при акомпанименті своєї мамусі. Задля браку часу гуртові танки не відбулись.

В неділю — це наш головний день. В годині 4.30 розпочалась українська програма. Українці з Ню Йорку і околиці прийшли масово. Шкода велика, що не було більше місця взагалі не говорячи вже про місця сидячі. На синім тлі великої сцени хор церкви св. Юра під проводом п. Т. Онуфрика прикував увагу цілої авдиторії. Всі пісні "Коло млина ясенина" (Гайворонського), вязанка "Гагілок" (Лукова), "Максим козак Залізняк" (ар. Кошиця) та народні коляди, були щедро оплескувані кількасотною публикою.

Сольо-спів пані Лепкової перейшов сподівання всіх. Вона співала наші пісні: "Ой поля, ви поля", "Три шляхи" і "Ой казала мені мати" А ті пісні так близькі та дорогі нашому серцю і тому приявні не щадили оплесків. Промови виголошували п-на Е. Піддубчишин п-ні А. Кмець, по англійськи, а п-ні М. Демидчук коротко по українськи. Ґрупа танцюристів під проводом п-ни А. Яловеґи відтанцювала 4 танки які випали незвичайно ефектовно. На кінець п-ні М. Боднар-Герман перевела показ української ноші з усіх закутин нашої землі. Треба признати, що п-ні Герман вивязалася з свого завдання знаменито.

Після програми відбулося форум на якім говорила п-ні Марія Ґамбаль на тему "Чому ми в Америці інтересуємось українською справою" і п. Степан Шумейко на тему "Україна придавлений край". Програму розпочав хор американським гимном а закінчено гимном українським який провела публиці п-на Анна Колеска з хору диригента п. Т. Онуфрика.

На кінець треба згадати за тих жінок, які у приготованню того всего положили богато праці а мало хто про ту працю знає. А це — панни: М. Сталена, С. Абрагамовська, Е. Піддубчишин, М. Клячко, пані: К. Олесницька, А. Кмець, Павлова, П. Бенцаль, Різник і А. Бодак яка кілька вечерів мала попоказ писання писанок п-на М. Миляновић, яка так артистично уладила виставу.

Всі ті пані працювали безкорисно з одною тільки ціллю, зробити якнайбільше пропаґанди українській справі. Нагородою для них нехай буде те почуття, що усіх їхніх завдань вони вивязались якнайкраще.

Марія Демидчук

Модерна хата в українськім стилю на виставі в Медисон Сквер Ґарден в Ню Йорку

ПРАЩАЛИ ПРИЯТЕЛЬКУ ДІТРОЙТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Круги українського жіноцтва в Дітройт недавно були приявні на прощальному вечорі, уладженому в честь вельми заслуженої і загально любленої Американки п-ні Едіти Алворд.

Через більш як 25 літ п-ні Алворд займала становище генеральої секретарки в Інтернешенал Сентер, який є відділом "Уай Доблю Сі Ей" і як такий давав приміщення ґрупам ріжних національностей, а в тім числі і українським.

П-ні Алворд, дружина лікаря і мати одинокого сина Фран Алворд Ґарріс-а відомого комментатора на стації "Доблю Доблю Джей", довгі роки присвятила загальній суспільній праці з правдивим віданням. Та перш за все свою пильну увагу звернула на організацію американського жіноцтва у стейті Мішіґен. Ще перед своєю посадою в Інтернешенал Сентер, довгі літа стояла на чолі Федерації Жіночих Клюбів стейту Мішіґен, як також була вельми активним членом дирекції "Уай Доблю Сі Ей" цілої метрополії Дітройту. Засідання, конференції, стейтові поїздки по ріжних жіночих організаціях затруднювали її день у день, місяць за місяцем а в кінці роки за роками. Згадати тільки часи, роки 1928 — 1929, коли Дітройт збирався будувати "Уай Доблю Сі Ей", бо тоді саме п-ні Алворд була одною з тих невсипущих працівниць, що здвигнули цю імпозантну десятьповерхову будівлю. І вона саме була одною з тих, що вдунули життя у мертві мури, де тепер день у день кипить діяльність американської молоді. Де ця молодь находить охорону перед звихненням, де виховуються чесні і характерні горожани Америки. П-ні Алворд була одною з тих, що журилися неосвіченою матірю і завели її у просторі кімнати цієї інституції на всякі освітні курси і лекції та навчання практичних робіт, ужиточних у родинному огнищі.

На становищі ґенеральної секретарки в Інтернешенал Сентер, п-ні Алворд просвятила свій час старанним студіям чужинецьких ґруп, бо щоб зробити їх соціяльне життя-буття кращим і вигіднішим, вона входила в дуже близькі зносини з жіноцтвом майже кожної ґрупи, яка мала свій осідок в цій інституції.

Одною з найперших українських ґруп, яка увійшла у звязки з п-нею Алворд була ґрупа наших пань, які саме рамках Інтернешенал Сентер основали були так званий "Космополитен Клоб", який одначе проістнував тільки короткий час, бо в цімже часі (рік 1929 — 1930) основано в Дітройт Союз Українок Америки і майже усі членки вище згаданого клюбу увійшли в СУА і тим самим закинули цей клюб. Одначе з тих часів СУА майже постійно користувався приміщенням в Інтр. Сентер.

Важним дуже є цей факт, що СУА від самих початків свого оснування, значить, через кільканацять літ, користується привілеями у міжнародних виставах, які відбуваються в Інтер. Сентер кожного року в листопаді, і признати треба, що Українки — завдяки п-ні Алворд — мали все найкраще приміщення в часі таких вистав.

Коли засновано в Дітройті і околиці більше число відділів СУА, зайшла потреба відчинити Філію СУА, і ця Філія СУА для вигоди усіх відділів теж знайшла приміщення в кімнатах Інтер. Сентер.

В 1938 році в травні, в салі тієї інституції відбувся Окружний Зїзд СУА в часі якого відбулося протестаційне віче проти Польщі, яка спинила істнування С.У. у Львові. П-ні Алворд була приявна на тому вічу і в промові висказала спочуття по втраті нашої матірної організації, не скриваючи негодування свобідної горожанки супроти польського насильства.

Годиться згадати, що місцевий Український Хор "Думка" уже понад десять років має своє приміщення в Інтер. Сентер. завдяки п-ні Алворд, яка все старалась, щоб цей хор мав відповідну вигоду теж для сво-

(Продовження на Стороні 8-ій)

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Ювилей т-ва О. Кобилянської, 48 відділу С.У.А.

Дня 8-го жовтня, відбувся 15-літний ювилей т-ва О. Кобилянської і перше того роду свято в історії нашого товариства. Хоч воно існує вже 15 років і немало громадської праці вже виконало, не було якось у нас нагоди чогось подібного уладити.

Тому було це свято важне не тільки для членок, але для цілої найставнської громади, бо стягнуло поважне число гостей своїх місцевих і подальших.

Особливо гарно виступив Союз Українок з численною репрезентацією всіх місцевих відділів, що було доказом повної кооперації і співпраці між членами одної Родини — СУА.

Свято відкрила одна з перших організаторок П. Романюк, передаючи дальший провід у руки голови т-ва М. Бабяк. П. Бабяк відчитала молитву за Україну, а потім передала коротко історію товариства, згадуючи перших організаторок Т. Костик і П. Романюк.

Відтак після вечері п. Бабяк покликала до слова представників ріжних товариств і інших громадян.

Привіти складали СУА.: Від. 41 — Т. Костик, Від. 42 — П. Панамаренко, Від. 46 — М. Мила, Від. 47 — М. Горбова, Від. 52 — А. Василенко. Від товариства Горожан промовляли: Рибак і І. Пеленський, від т-ва Св. Володимира — С. Слободзян і Д. Слободзян, від Клюбу Воєнних Матерей — Ю. Бурак, від 11 Від. Провидіння — І. Волянська.

Святочну промову виголосила містоголова СУА. п. О. Штогрин, в якій вказала на слабі початки, а на теперішне становище товариства в громаді. Найкращим доказом, як громада цінить працю товариства, — говорила вона — є оці прегарні квіти на столі і дар в сумі $25.00. Дальше звернула вона увагу приявних, коли говорила про О. Кобилянську, що і ця велика жінка починала з малого, але пильною працею дійшла до верхів.

В імени громади в Найстав говорив предс. Костик, який хоч тут рожденний, виявив богато запалу і охоти продовжати це, що започаткували батьки і мами.

Вже при кінці прибули голова СУА. п. О. Лотоцька і майор Дармограй, яких ще попрошено до слова.

Свято закінчено гимном СУА. і національним.

Дари зложені на ювилей були: Громада $25.00, СУА. 41 від. — $5.00, СУА від. 42 — $5.00, від 46 — $10.00, від. 47 — $5.00, від. 105 УНС. — $5.00.

Переведено збірку, яка принесла $73.25. Їх розділено так: $27.75 для Клюбу Воєнних Матерей, $25.50 на "Наше Життя", по $4.00 на радіо-програми і $10.00 для вояка.

Це свято, яким ми закінчили свою 15-літну працю, має розбудити у нас охоту вести її дальше, бо її богато перед нами а цего ми свідомі більше тепер, чим були тому 15 літ.

Членка Т-ва О. Кобилянської

РАЧЕСТЕР, Н. Й.

Відділи 6 і 55 в Рачестер, Н. Й.

Заходом 6 і 55 відділів СУА в Рачестер, Н. Й., скликано збори на день 29. вересня ц. р., на які прибула голова СУА п-ні Олена Лотоцька. Розпочавши збори молитвою за Україну, голова 6. відділу, п-ні Анна Хмиляк привитала голову СУА, до чого приявні долучилися грімкими оплесками. П-ні Лотоцька забрала голос починаючи від цього, що ціллю її приїзду не є — як воно звичайно у нас водиться — збирання грошей. Вона приїхала в організаційних справах, щоб на місці провірити та дати вказівки на дальше як вести діяльність відділів та приєднати до організації кожну українську жінку громади.

П-ні Лотоцька переповіла значіння і працю СУА від самих початків заснування організації. Пояснила теж ці обовязки, які лежать перед кожною членкою СУА. Не вистарчить заплатити вкладку, чи може ще передати через когось іншого, щоб це зробив. Важнішим є, щоб точно приходити на збори, довідуватися там про усі важні справи української громади, давати свою працю там, де її треба та дбати про добре імя та пошану для всього, що наше.

Звернула теж увагу на значіння, яке має для СУА свій часопис "Наше Життя". Як воно підносить освіту, знання членок, а повагу цілого СУА. Членки СУА повинні подбати, щоб "Наше Життя" було в руках кожної української жінки навіть цеї, яка ще до СУА не належить. Бо "Наше Життя" це під теперішну пору одинокий, вільний і незалежний часопис української жінки на цілому світі. П-ні Лотоцька повідомила теж, що починаючи від нового року "Наше Життя" буде містити знимки українських матерей, членок СУА, які стратили синів в оборонні Америки.

Візвала теж п-ні голова членок СУА до якнайбільшої праці для Червоного Хреста та зібравши між приявними шість додаткових передплат на "Наше Життя" — покінчила свій реферат.

Почалася жива дискусія, у якій забирали голос пані: К. Олексин, М. Кордушка, Ева Герула і Анна Стрілець. Голова 55. відділу п-ні М. Місюра вияснювала, чому діяльність відділу не була досить велика в останних часах та чому відношення до Централі не було таке, як повинноб було бути. П-ні Лотоцька давала на все вияснення та ради, а дискусія продовжалася, бо усі приявні з великим зацікавленням ставили питання та висказували свої думки. З огляду на пізну пору голова зборів покінчила наради з цим, що другої днини, в неділю, усі приявні стрінуться знову на гостині у честь голови СУА п-ні Лотоцької.

Вістка про приявність Голови СУА та успішні збори розійшлись по громаді так швидко, що в неділю, на вечеру, прийшло стільки гостей, жінок, мущин, старших та молоді, що нова саля ледви помістила приявних. Першим бесідником у часі гостини був Всч. отець парох Торула, який з признанням підчеркнув ці заслуги, які має жінка в родинним та громадськім життю. Приявні жінки з великою вдякою та вдоволенням оплескували слова Отця Пароха. П-ні А. Хмиляк представила приявним п-ню Лотоцьку, і коли голова СУА забрала голос — так прикувала увагу гостей, що вони не ворухнувшись слухали, боячися втратити одно слово з цікавої промови. Булиб слухали цілий вечір, якщоб п-ні Лотоцька говорила була так довго. Опісля забрала ще голос п-ні М. Теребушка, яка просила пошанувати память померших заслужених членок СУА, Теодозію Матковську, Стефанію Турула і інших. Промовляли ще секретарка 55. відділу п-ні Марія Онуфрик, предсідателька Сестрицтва Бож. Пр. Богородиці і інші.

Збіркою та відспіванням гимнів американського і українського покінчено це дуже вдале свято українських жінок міста Рачестер. Хором проводив п. Мирон Сокільський.

Софія Гунька
секр. 55. від. СУА.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Відділ стратив активну членку

У второк, 24. жовтня ц. р. зібралася горстка членок СУА у Народньому Домі, щоб попращати одну з найактивніших членок 23. відділу, п-ню Еву Сташків перед її відїздом у Фенікс, Арізона. П-ні Сташків повдовіла у друге, а будучи бездітною навкучило жити самітно у великому місті та рішилась шукати нової долі деінде. Купила в Арізоні дім та 26. жовтня перебралася туди жити.

Пращаючи у далеку дорогу, членки 23. відділу через свою голову, п-ню Ясінську вручили п-ні Сташків дарунок-памятку в імени відділу. П-ні Марія Сена попросила приявних, щоб при цій нагоді зложили теж дарунок журналови СУА. — "Нашому Житті". Збірка принесла 5 доларів, п-ні Софія Крива жертвувала 1 дол., — решта по 50 центів.

П-ні Сташків заявила, що коли в Арізоні стріне якісь українські жінки, постарається приєднати їх для СУА.

М. С.

RED CROSS CALLS AGAIN, "LINE UP: THE NATION'S POWER IS A HEALTHY HOME"

The above phrase was strongly used by the American Red Cross in 1917 when Home Nursing courses were urged in school because "the country needs every ounce of man and woman power that it can muster, it particularly needs to conserve the health of its babies and growing boys and girls."

Florence Nightingale insisted that every woman should be a "health nurse" every girl should be taught how to care for children, how to protect the home from disease, and how to help establish high standards of health in home and community.

Since 1941 with tremendous war casualties all over the world and graduate nurses being in demand in war work, there is a greater need for every family to take over the responsibility of caring for their sick ones at home. And so again the American Red Cross is sending out this call, "Line up: the Nation's power is a healthy home!"

The Standard Home Nursing, given by the American Red Cross offers the opportunity to learn how to carry out simple instructions given by the doctor, how to recognize signs of illness in early stages and what to do in the way of relief measures for the common emergencies and illness in the home.

The service man, changed in many ways in his thinking and living, will welcome the patient and understanding family approach, instilled upon a household by a trained relative: a home-nursing course given by trained nurses enrolled by the American Red Cross, teaches to improvise equipment in the individual home, follow rules for simple diet and nourishment for a family patient, give bed care

(Continued on Page 8)

БІЛЯ ХАТИ І КУХНІ

Як прилагодити Святу Вечеру

Навіть жінка, яка працює поза хатою, може прилагодити для своєї родини традиційну українську Святу Вечеру. Коли у неї лиш вечорі вільні — повинна вона взятися до роботи кілька вечорів наперед. Більшість святовечірних страв мож зварити день, а то й два скорше, коли є холодільня, щоб їх переховати. Добір страв повинен бути менче-більше такий, як в міській хаті на Україні. По селах майже всюди ще вдержувалася там традиція тринайцяти варених страв, чого вже рішуче тут від господині не мож вимагати. Отже стравоспис на Святий вечір повинен бути приблизно такий:

борщ з ушками
риба студжена або тепла
вареники з капусти
голубці з рижом та грибками
кутя, медівник, варені сливки, оріховий торт, сухі овочі, чай.

Мож подавати на Вечеру два роди риби: студжену по борщі і теплу між варениками і голубцями.

Борщ на Святий Вечір має бути пісний, варений на самій ярині з додатком кількох грибів, заправлений легко часником, як хто любить. Щоб такий борщ скоро прилагодити — вистарчить взяти пушку пошаткованих бураків, кісткудві яринового вивару (буліону), перцю, соли та соку з цитрини до смаку, заварити — і вже борщ готовий. Не треба щадити з бураками, бо чим їх більше — тим борщ смачніший. Трохи більше часу забирають грибові ушка до борщу, але ці мож — так, як вареники — зварити день наперед, вставити прикриті у холодільню, а перед самою вечерою підлити ложкою окропу та поставити на малий вогонь, щоб перейшли парою.

Вареники мож подавати відгріті у такий самий спосіб, як ушка, або присмажити на ростиннім товщі. Тісто місити без яйця, щоб не було тверде. Капустяні вареники дуже смачні, помащені присмаженою цибулькою.

Ушка з **грибами** робимо у такий спосіб, що маленькі варенички з тіста начиняємо варениками, змеденими на машинці, грибами, з додатком одного жовтка та дрібки тертої булки — стільки, щоб начинка не була за рідка.

Голубці з рижом та грибами робимо так, як мясні, лише замість мяса даємо зварені або всмажені і дрібно посічені гриби. Також посіченої і присмаженої цибулі. З юшки, у якій варилися гриби, робимо підливку (сос) до голубців, або варимо на ній риж, додаючи води скільки треба. Голубці до печення складаємо у ринку і пересипаємо жменею квасної капусти. Переховувані два-три дні у холодільні або на морозі, смакують найкраще.

Студжена риба. Якийнебудь рід риби, річної або морської, до цего надається. Взяти ярину, якої вживаємо на закрищку: моркву, селеру, петрушку і богато покраяної цибулі, приблизно 1 фунт на 3 фунти риби. Додати лавровий листок, перцю, соли, поварити 10 мінут, а тоді вкинути рибу, покраяну на кусні. Голову і хребет з риби добре вкинути скорійше враз з яриною, щоб виварився з них смак. Як риба готова — виложити на полумисок, росіл виварити до половини, як було мало рибячих костей — дати желятини, витягнути усю ярину, крім цибулі, росіл з цибулею перетерти через друшляк та залити рибу. Переховувану у холодільни від одної до другої днини треба щільно прикрити, щоб інші страви не натягнули її запахом.

Оріховий торт — це також побіч медівника традиційне різдвяне печиво. Припис на медівник ми подали у попередному числі — тепер подаємо, як спечи оріховий торт, щоб він напевно удався.

Пів фунта вилущених волоських оріхів змолоти на машинці від мяса та вимішати з двома третинами склянки сухої булки і одної четвертини ложочки соли. Шість жовтків вбивати, аж будуть густі, тоді всипати по трохи три чверти склянки цукру вбиваючи цілий час. Додати сок і втерту скірку з половини помаранчі. Шість білків вбити на сніг, додаючи на кінець чверть склянки цукру по одній ложці, вбиваючи цілий час. До вбитих жовтків давати по трохи оріхи і піну, легко мішаючи. Печи в двох округлих 8-інчових блях ах посмарованих і висипаних тертою булкою, при 325 степенях Фаренгайта около 35 мінут. Пробувати патичком у середині: як тісто не чіпляється — торт готовий. Переложити масою з тертих оріхів, цукру і сметанки, джемом, або масою з чоколяди.

Як прибрати стіл на Святий Вечір

Коли маємо вишиваний обрус, то на цей вечір він рішуче мусить найтися на столі. Щодо традиційних старокрає-вих додатків на стіл — то не можемо приміновати їх живцем так, як воно було у нашому селі, чи околиці. Тут мусимо прибирати такі звичаї-символи, які на наших дітей робилиб гарне враження та викликували настрій. Сіна, як розстелюємо його під обрус вжинати не так богато, щоб аж склянки переверталися! Вистарчить жмінка-дві, а до цього колоски пшениці обвиті довкруги ліхтарів зі овічками, або у вазі на столі, якщо вона вимальована, гуцульська. Коли сіно кладемо на середину стола — мож на ньому уложити гарно овочі, оріхи, прибрати галузками смереки та шишками. Коли у хаті є діти — можна на сіні поуставляти дрібні фігурки Божої Матері, Ісуса в яслах, Йосифа, пастирів, звірят — усе з центового склепу.

Свічки обовязково на столі — жовтовоскові. Заткнені у лі. хтарі, або у хліб, якщо мати спече такий колач як у старому краю.

Такі річи, як сокира, поліна, головки часнику не ставмо на стіл. Хоч вони задержалися на святвечірному столі на українському селі — то там вони були ріжними символами хліборобського життя які усі знали і розуміли. У наших тут обставинах діти і молодь їх незрозуміє та найде дивоглядними а може й смішними. Передаваймо нашому молодому поколінню з нашої святовечірної традиції те, що відзначається зовнішною красою, повагою та святочним змістом. І даймо волю нашому власному смакові та уподобанням, а напевно створимо на нашому столі у Святий Вечір щось гарне, оригінальне і таке, що буде на собі носити подих української земді.

Чому краще смажити на товщі, чим на маслі

Щораз менше масла будемо вживати у кухні, бо годі буде його дістати у достаточній скількости. Чи відібється воно на здоровлю нашім і нашої родини? Виходить, що ні, бо стільки, щоб мастити хліб — будемо його мати. А показується, що вживати масло до смаження — навіть нездорово. Страви смажені на ростиннім чи іншім товщі є лекше стравні, чим смажені на маслі. Масло не є чистим товщем, лиш має в собі богато білка, який у часі смаження стинається і разом з товщем творить сполуки, які тяжко шлункови травити.

Коли комусь тяжко обійтися без запаху масла у смажених річах —хай по смаженні вложить на пательню малий кусок масла, щоб лиш розтопилось, і полиє зверху смажену страву.

ДО НАШИХ ЧИТАЧОК

Вже у цьому числі — хоч до нашого Різдва ще цілий місяць — подаємо "едіторіял" та господарську сторінку на святочні теми. Хочемо завчасу поділитися з українськими матерями-господинями завважаами та радами, щоб вже у цьому році мотли скористати з них наші родини у святкуванні Свят-Вечора та Різдва.

Це дар життя: краса світа,
Квіти рож, троянд, лелій,
У день сонця лучі ясні,
В ночі зірок густий рій.

З ласки життя сміх і радість,
Надія сповнених мрій —
Теж боротьба і страждання...
З ласки смерти — супокій.

А. Кулеба-Балянт
Ню Йорк.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Пані Ганна Романчич з Оттави, членка Союзу Українок Канади, широко відома в Канаді, Америці та передвоєнній Галичині зі суспільної праці пише:

"Наше Життя" дістаю і воно представляється добре. Найважніше, що редакційні статті солідно підготовані і глибшого змісту, отже газета мусить відразу мати громадський вплив, що є важніше ніж багато дописів та статтей на інші теми. Хоч і ці мають теж свою журналістичну вартість. Кажу отверто: вражіння добре, рівень газети високий".

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Паство В. і А. Годяк, Лос Анджелес, Кал. Зі щирої душі радіємо, що сповнилися Ваші бажання та Ви зажили разом зі своїм славним сином у соняшній Каліфорнії. "Наше Життя" посилати-мемо на нову адресу. Бажаємо багато щастя та радости на новому місці

П. Ганна Романчич, Оттава. Щира дяка за признання. Раді булиб читати щось зпід Вашого пера на старінках Н. Життя. Пишіть — помістимо з подякою!

Пані Ю. Шустакевич, Дітройт. Щира дяка за допис. Часом, хоч допись, чи стаття ціла добра — то всеж треба її вкоротити, щоб заохотити до її прочитання. Досвід показує, що читачі хочуть в одному числі недовгих річей, але ріжноманітного змісту. З дружним привітом!

Пані Софія Гунька, Рачестер. Скоротили деякі подробиці. Здоровимо.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБКИ

У попередному, 11. числі "Нашого Життя", у **приписі на медівник** подано "одна ложочка порошку до печення" Має бути ложочка **соди** до печення.

Як позбутися гострого запаху морської риби

Принісши у хату рибу треба негайно спарити її кипячою водою, зняти шкіру, яку винести зараз з хати. Рибу посолити та скропити цитриновим соком. Чи смажена, чи варена після цього — не буде розносити по хаті поганого запаху.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Канадійські Українці при Праці

Окружний Зїзд Союзу Українок Канади в Венлав, Ман. стає успішним загально-громадським зїздом

На день 24. вересня ц. р. провінціональна егзекутива С.У.К. скликала зїзд, у першу чергу для полагодження справ, звязаних з орґанізуванням українського жіноцтва округи та для полагодження біжучих громадянських справ. Тому, що на зїзд прибуло значне число мущин, відпоручників орґанізацій та громадянських діячів, — зїзд став загальними, всегромадянськими нарадами, якими проводив посол Н. А. Григорчук. На зїзді, що його втворила п-ні Юрків, голова СУК п-ні П. Когуська виголосила обширний реферат на тему "Вимоги і потреби нашого життя" присвячуючи у першу чергу увагу справі національного виховання нашої канадійської молоді. Говорила теж про недостачу діточої літератури в українській мові, як велику перешкоду у виховній праці, та заявила, що СУК постановив розпочати видавничу діяльність у цій занедбаній ділянці.

Обширні та змістові промови-реферати виголосили теж п. Я. Арсенич з Вінніпеґу, п-ні Н. Григорчук та о. Гребелюк.

Крім участи у спільному обіді, численні учасники зїзду оглядали теж виставу презервованої ярини, мяса та овочів, підготовану членками Союзу Українок Канади.

Вистава українського мистецтва

Вистави українського мистецтва на терені Канади є у теперішну пору похвальним явищем, бо вони роблять добру службу для українського імени між чужими. Замітне теж це, що виставлювані речі, це вже зразки українського мистецтва вироблені в Канаді, руками і після мистецького смаку наших канадійських жінок.

В Принс Алберт, Саск. українські жінки брали участь у місцевій виставі мистецтв з дуже гарним успіхом, здобуваючи цілий ряд нагород та прихильну оцінку в місцевій пресі. Не тільки вишивання та прикрашування українськими вишивками річей щоденного вжитку, як обрусів, рушників пошевок т. п. допровадили українські жінки Канади до високого мистецького рівня. На виставі в Принс Алберт п-ні М. Лазарук дістала нагороду за оригінальні килими, вироблені на власному варстаті після української килимарської техніки та взорів.

В програму вистави входив теж відчит п-ні О. Бензас на тему "Українське мистецтво", виголошений в англійській мові.

Контест вишивок та тканя

Централя Союзу Українок Канади, бажаючи зацікавити вишиваним мистецтвом якнайширші круги нашого канадійського жіноцтва — проголосила контест з нагородами для вишивальниць та відділів СУК, які пропаґують серед своїх членок цей цінний та давний рід українського народнього мистецтва.

Цікавляться українською кухнею

Серед нашої жіночої молоді у Канаді — головно молодих господинь — слідне велике зацікавлення українськими стравами та способами їх приладжування. Ідучи за цею потребою, молодечий відділ СУК в Торонто, Онт. "Тризуб" зібрав і видав міміоґрафії кільканайцять оригінальних куховарських приписів під назвою "Українське печиво" Приписи ґарантовані, під кожним подане назвище господині, який його випробувала та подала.

"НАШЕ ЖИТТЯ" НА РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

Війна ні трохи не зменчила американського звичаю обдарувати дарунками з нагоди Різдва членів рідні, приятелів, знакомих. Хоч часто піддають критиці цей звичай, то всеж він вдержується і буде держатися, бо за ним іде оживлення в бизнесі, нагода на працю, доходи і т. п. Люди купують, склепи мусять подбати про товар, фабрики затруднити робітників, купити більше сирівця, а усе те в передвоєнних часах було важне, бо воно поліпшувало ґосподарські відносини в краю.

Тепер війна і обставини змінилися. Чимало річей не достає, бо нема з чого, або ким їх виробити. Та всеж, як починається сезон Різдвяних Свят, по склепах товару чимало. Але хто розгляне його фахово, побачить, що й не дорівняти йому передвоєнним виробам, а ціна часто удвоє вища. Та всеж — ми рішаємося на купно цего і тамтого, бо у нас довгий спис людей, яких обдаровуємо щороку, і ніяково якось на цей раз відійти від засади.

Що купити на дарунок? Це також чимала проблема. Бо ми хотіливб, щоб дарунок, який купуємо, і подобався, і придався. Коли купимо приятельці вовняний шалик, а потім довідаємося, що вона дістала їх пять від ріжних людей — таке часто трапляється! — Наша добра воля відплатить нам немилим розчаруванням. Часто не знаємо особистого смаку людей, яких хочемо обдарувати і довідавшися опісля, що річ, яку одержали від нас вони міняли у склепі, або не вживають — обиджуємося. — Щоби цего всего уникнути цього року — подумаймо про новий, оригінальний рід різдвяного дарунку, з якого буде і хосен, і приємність не на один раз, не на коротку хвилину, але аж до другого Різдва.

Якщо у нас приятелька, чи знакома українська жінка або дівчина, яка до цього часу не є ще передплатницею "Нашого Життя" — **купім для неї однорічну передплату** цього одинокого під цю пору журналу української жінки. Висилаючи ґроші до адміністрації "Нашого Життя" зазначім, що це різдвяний дарунок, а обдаровану жінку, чи дівчину, негайно почтою про це повідомлять, подаючи ваше назвище.

І не буде з цим нашим дарунком так, як воно звичайно діється: хвилиночка втіхи, а за місяць-два річ зужилася, а память про дарунок пропала. Кожного місяця "Наше Життя" прийде у хату, розрадить, навчить, освідомить, задержуючи для нас память та вдячне серце.

Стефанія Ковбаснюк
Ню Йорк.

$75,000 Worth of Persian Lamb $75,000

- **Найбільший і найкращий вибір PERSIAN LAMB шкірок і футер у цілім місті знайдете у Михайла Туранського. В с т у п Іть сьогодня і перегляньте цю колекцію. Вартість $75,000!**

READY MADE PERSIAN LAMB COATS
(Sizes 14 to 42)

2	Jackets 24" long —	@	$135
2	¾ length coats —	@	175
1	" " " —	@	225
2	—	@	250
2	" —	@	275
1	—	@	300

FULL LENGTH COATS
Tuxedo Front & Fitted Styles

3	coats —	@	$200
4	" —	@	250
2	—	@	275
2	—	@	350
5	—	@	400
3	—	@	450
3	—	@	500
1	—	@	550

* До ціни треба додати федеральний податок.

- **Тут знайдете вже готові зроблені футра, а також жмутки шкірок, з котрих можна виробити футра до ваших вимог і міри.**

BUNDLES OF PERSIAN LAMB SKINS
Coats Made to Order No Additional Charge

4	Bundles —	@	$150 ea
3	" —	@	200
2	—	@	225
6	—	@	250
2	—	@	275
5	—	@	300
9	—	@	350
12	—	@	400
15	—	@	450
13	—	@	500
18	—	@	550
9	—	@	600
16	—	@	650
18	—	@	700
4	—	@	750

PERSIAN BROADTAIL

2	Bundles —	@	$800
3	" —	@	850
2	" —	@	900
1	—	@	950
1	—	@	1000

КУПУЙТЕ З ДОВІРЯМ У

Michael Turansky

350 SEVENTH AVE., NEW YORKCITY
16th Floor Lackawanna
Between 29th and 30th Streets 4-0973
Отворено щодня і в суботу до 5 години

КОНЦЕРТ ПРИДАТКЕВИЧА

(Продовження зі Сторони 2-тої)

ський припів, "Коломийка" і "Анданте" М. Гайворонського, "Над прутом у лузі", Воробкевича, "Українські Пісні" Р. Придаткевича про: Козака Нетягу; Невістоньку, весільні приспіви; Пісню про Чабана; Гуцульський аркан! "Аве Марія" Шуберта; "Славянські Танки" А. Дворака; "Чортики" (Imps) С. Бурлей-я; "Циганські пісні" П. Саразате і "Легенда" Венявського.

Фортепяновий провід дала пані Одрей Кордеро Плитт.

Того рода концерти є для нас дуже потрібні. Ми любимо музику, але не багато її розуміємо коли вона убрана в "концертові щати", з усіма її тонкостями й багатством.

Артист Придаткевич сповняє важну місію, й я надіюся що наші громади й організації дадуть йому нагоду й можність мати якнайбільш таких концертів.

Олена Лотоцька.

ПРАЩАЛИ ПРИЯТЕЛЬКУ ДІТРОЙТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Продовження зі Сторони 4-ої)

їх проб, бо ним вона дуже дорожилась.

Коли збирались воєнні хмари і Американський Червоний Хрест починав свою діяльність, тоді ново-оснований Український Відділ АЧХ за стараннєм п-ні Алворд дістав дуже вигідне приміщення в Інтер. Сентер. Коли згадаємо її промови на вечірках в Українському Відділі АЧХ, де її запрошувано до наділювання відзнак АХЧ заслуженим членкам, або коли місцеві від. СУА уладжували якісь імпрези, як наприклад незабутний "Вечір на Україні", чи Свято Книжки, тоді можна було відчути в її словах велику прихильність, а то й сердечність до Українців.

"Ви, Українки, є дуже гарні, спокійні і чесні, надзвичайно працьовиті жінки, та тільки ви якісь мовчаливі, наче боязкі. Мені здається, що ви всі занадто держитесь купки. Пустіт одна другу з поміж себе між нас, Американок. Ми вас хочемо, хочемо з вами жити, та ви . . . все якось — наче боїтесь, і нам з того дивно". — Так говорила п-ні Алворд у близькій розмові. І справді у богатьох нагодах вона старалась висувати Українок наперед, втягала їх в ріжні комітети, та все по якомусь часі Українки губились і йшли в забуття поки знову повіяло якоюсь новою діяльністю і знову ця сама всетерпелива п-ні Алворд кликала Українок на якийсь мітинг. Та на жаль, ми не зуміли використати цих нагод і привілеїв, та инчих доказів її прихильности. Але використовували їх знаменито жінки других народностей.

З того бачимо, що наше організаційне життя було тісно звязане з особою п-ні Алворд, і тому коли ми дістали повідомлення, що п-ні Алворд відходить на пенсію (рітайрмент) усім нам стало жалко, бо тратимо в її особі цю саме прихильність з якою вона відносилась до нас, Українок.

В неділю, 15. жовтня в авдиторії Інтернешенал Сентер уладжено в її честь пращальний вечір з відповідною концертовою програмою, зложеною з продукцій міжнародних груп, які поспішили зложити їй пошану і вдячність за її довголітну працю, всі старання та дбайливість, якою вона окружала усіх, хто з нею співпрацював.

Того вечора були приявні визначні гості з довколичних жіночих організацій та в першій мірі ціла дирекція "Уай Доблю Сі Ей", яка прийшла теж зложити їй подяку за довголітну працю.

В концертовій програмі виступав теж хор "Думка" під батутою Івана Атаманця і на честь п-ні Алворд відспівав кілька пісень. П-ні Атаманець передала соленізантці, як дарунок від хору чудово вишиваву подушку, а з відповідним дарунком долучилися теж наші представниці місцевих відділів СУА і Українського відділу АЧХ. Також представник-голова Української Федерації адв. Іван Панчук.

І так 25 літ тому енергійна, висока, з ясним чолом і притягаючим поглядом п-ні Алворд, здавалось обіймала увесь світ своїм прихильним серцем. Сьогодні струджена, сідо-голова, дещо похилена, тихо відходить і дрожачою рукою по дружному кожного пращає.

Оставляє за собою в кругах жіночих організацій теплу згадку на все. Ми Українки з окрема відчуваємо для неї велику вдячність, і тому хоч оці слова нехай задержать між нами спомин на довгі роки про цю гарну, симпатичну та справжну приятельку Українців, — паню Едіту Алворд.

Юлія М. Шустакевич

RED CROSS CALLS AGAIN, "LINE UP: THE NATION'S POWER IS A HEALTHY HOME"

(Continued from Page 4)

and in many instances prevent cases of hysteria caused by worrisome neighbors and friends; a professional approach is mastered by students who take real interest in a Home Nursing Course, and it has been proven many times that physicians greatly appreciate the assistance given in many homes by a member who took the course, because he or she respond intelligently, when carrying out the doctor's orders. Participants derive many benefits from this educational course offered by the American Red Cross, who asks nothing in return but to be prepared to care for your sick at home. The 24-hour course can be arranged in weekly two hour sessions for industrial groups, church, social, and commercial organizations, schools. When at least 20 members have been signed up, just contact your local Chapter Headquarters, and the Home-Nursing Committee will gladly furnish all information regarding the classes.

Annette L. Kmetz,
Public Relations Chairman
of U. N. W. L. of America.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ

Що в середновіччі, при тяжких операціях давали лікарі пацієнтові до уст оловяну кулю, щоб мав на чому затискати з болю зуби.

*

Що загальне число сліпих людей на цілому світі є 2,400,-000.

NO RATIONING OF FREEDOM

By Ruth Taylor

There are so many definitions for freedom. It is what you call an alluring word — because it means all things to all people.

Ask the small boy on a spring day and he'll answer you promptly, "No school and the fish biting." Ask the speculator, he'll say "No restrictions — and a quick market." Ask the dictator and he'll say, "A fat neighbor who will not struggle against my divine right to take what I want."

Ask the pioneer and he will say "Uncluttered horizons and a chance to make my own way." Ask the idealist and he will say, "A world where all may share of the bounties of the earth." Ask the religious man and he will say. "A life in which I may worship my God according to my own conscience and obey His holy laws."

Why are there so many definitions? Because freedom is not a static thing, it is not a rule but a way of life. It is an obligation. It is determined by our relationship to other people. Only the hermit can be free alone. Freedom in a civilized community is the may of life that demands intelligent followers.

Freedom does not include the right to carry poison, to talk against our neighbor, to judge him by his ancestors or his kindred. Only by his companions, may we ever condemn him. Freedom carries with it a belief in the dignity and sacredness of every human being. "For all — Jew and Gentile, White and Negro, rich and poor — there should be unrationed brotherhood," is the slogan of one free community. Freedom must demonstrate to the world that a diversity of culture strengthens our nation, feeding with fresh water the springs of national life.

Freedom is justice and we must remember that in a court of justice a man is honest until proven otherwise. Judgment is not passed on what others have done. Judge not thy neighbors by others. There are good and bad in every creed and more good than bad.

One man's freedom is another man's freedom — whether it be in America, in China. in Norway or in darkest Africa. No man is really free unless all men are free. No man's home is safe unless all men's homes are safe. What is freedom to you? Think it over carefully and then apply it to your fellow men, to your brother. It must fit you both, or it is not freedom.

Що найвища дотепер продукція раду на цілому світі дійшла до 30 грамів за один рік.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Передплати	Н. Ж.	Нові	Разом
Відділ 1 Ню Йорк Сіті		1	28
Відділ 23 Детройт, Міш.		1	26
Відділ 24 Елизабет, Н. Дж.		1	17
Відділ 26 Детройт, Міш.		2	33
Відділ 42 Филаделфія, Па.		3	72
Відділ 46 Филаделфія		1	21
Відділ 52 Филаделфія		2	7

Річна вкладка:
Відділ 2 Честер, Па., 10 дол. за 1944.

Фонд організаційний:
Відділ 2 Честер, Па., 5 дол. за 1944.
Відділ 8 Бронкс, Н. Й., 5 дол. за 1944.
Відділ 33 Клифтон Гайтс, На., 5 за 1944.

Фонд Пресовий:
Відділ 7 Акрон, О. 10 дол.
Відділ 23 Детройт, Міш., збірка 5 дол.
Відділ 46 Филаделфія, збірка 27.50.

Дар на потреби Централі СУА:
Відділ 46 Филаделфія, Па., 15 дол., збірка на ювілею.

Ювілейний Дар СУА:
Відділ 42 Филаделфія, Па., 7 дол.
Відділ 59 Болтімор, Мд., 38 дол.

Організаційна поїздка:
Відділ 59 Болтімор, 10 дол.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ
Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Филаделфію й околицю
MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.
Tel. MARket 1320
Обслуга в день і ночі

MICHAEL DARMOPRAY
Real Estate - Insurance
NOTARY PUBLIC
Telephone, MARket 3151
809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.

MR. & MRS.
MIKE SYWULAK
CAFE
Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS
301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.
REGent 8370

Phone: POPlar 5190
EMIL KULCHYCKY
NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE
2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

Що місто Аделяйда в Австралії виказує найменшу на світі смертність серед дітей.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.